

Egern i nød

af Helle Diana Sørensen

Fortællingen "Egern i nød" lærer spejderne noget om, hvordan egern lever. Brug historien som en aktivitet til et spejdermøde eller del den med forældrene, så de kan bruge den som godnatlæsning til en træt familiespejder.

Det var søndag formiddag, og solen skinnede ned på skoven og på spejderhytten, som lå så hyggeligt mellem træerne. På parkeringspladsen holdt mange biler, og der lød glade råb fra børnene, der løb rundt mellem træerne sammen med deres forældre.

Egon Egern var nysgerrig. Han havde fået lov af sin mor og far til at gå ud at lege, men han skulle blive lige i nærheden af det store fyrretræ, hvor Egons familie havde en rede, og hvor forældrene var ved at samle kogler til vinterforråd. Det var bare svært at se, hvad børnene lavede, når han var så langt væk. Måske hvis han kom lidt tættere på spejderhytten, så kunne han se, hvad børnene havde gang i.

Egon klatrede hurtigt ned fra det træ, han sad i, sprang hen over jorden og klatrede op i det næste træ. Her kunne han se, at børnene og forældrene samlede grene, som de bar hen til en gruppe træer, hvor to af de voksne tog imod dem. Men hvad skulle de mon med alle de grene?

Egon sprang ned fra træet i store spring, mens han styrede med sin store buskede hale, løb hen over jorden og op i det næste træ. Nu var han længere væk hjemmefra, end han måtte. Hvis forældrene opdagede det, ville han få skældud, men de havde travlt med at samle forråd, og Egon skulle bare lige se, hvad familierne lavede.

Det var stadig lidt svært at se. Det så ud som om, de bandt grenene fast på træerne. Var de mon ved at bygge en rede? Men hvorfor byggede de rede nede på jorden? Egons familie byggede altid deres reder højt oppe i træerne.

Egon klatrede ned fra træet og ville løbe lynhurtigt hen til det næste træ, men pludselig sad hans hale fast i noget, og Egon bremsede hårdt op.

Av!

Det gjorde ondt i halen, når han forsøgte at komme fri. Egon kunne ikke selv komme fri.

Måske kunne hans forældre høre ham, hvis han skreg så højt, han kunne.

"Hjælp, hjælp" skreg han med sin lille egerntemme.

Lige i nærheden af Egon gik to børn og samlede grene. Det var Ella og Malik, to gode venner, som var til familiespejder. De hørte Egons skrig.

"Hvad var det for en lyd?" spurgte Malik.

"Det lød som et dyr i nød," svarede Ella. "Kom, lad os se, om vi kan hjælpe."

Ella og Malik så sig søgende omkring, mens de gik efter lyden. Snart fik de øje på Egon.

"Se, dens hale sidder fast i et stykke hegn," sagde Ella og pegede på Egons hale.

"Lad os se, om vi kan få den fri," sagde Malik.

De to børn tog forsigtigt fat i hegnet og fik det løsnet fra Egons hale. Så snart han slap fri, sprang han hen over jorden og op i det nærmeste træ.

"Børn søde, tak tusind," sagde Egon. "Ønske et opfylde vil jeg."

"Hvad siger den?" spurgte Malik.

"Den vil opfylde et ønske som tak for vores hjælp," svarede Ella,

"Hvad skal vi ønske?"

"Måske kunne vi få lov at prøve at være rigtige egernter," foreslog Malik.

Det, syntes Ella, var en rigtig god idé.

Børnene fortalte Egon om deres ønske, og han bad dem lukke øjnene. Det begyndte at kilde i hele kroppen, og de kunne ikke lade være med at grine.

“Øjnene åbne I må nu,” sagde Egon.

Ella og Malik så på hinanden, og derefter så de ned ad sig selv. De var blevet meget mindre, og de havde fået pels. På børnenes numser var der kommet lange buskede haler. Hvor var de flotte.

“Mig med kom” sagde Egon, og alle tre egerne sprang afsted over jorden og op i det nærmeste træ. De sprang fra træ til træ og styrede med deres lange haler. Pludselig standsede Egon.

“Rede families min er her.”

Egon var standset ved en stor kugle af grene og mos. Den sad klemt fast mellem stammen og to store grene på træet. Egon fortalte, at egerfamilien havde flere reder. Denne rede var til at sove i, en anden rede brugte hans mor til at føde unger i.

Malik og Ella fik lov at kravle ind i sovereden. De tænkte, at her måtte man sove godt i det bløde mos, mens man lyttede til skovens lyde.

Egon viste også Ella og Malik et af familiens mange gemmesteder til forråd. Det var i en revne i et træ, hvor der var gemt kogler og nødder til vinteren. Han fortalte, at egerne bruger efteråret på at samle masser af kogler, nødder, ager og bog, som de gemmer i træerne eller graver ned i jorden, så de har mad til hele vinteren.

Ella og Malik fik lov at smage en nød. De knækkede den med deres nye store fortænder, mens de holdt den fast mellem deres lodne forpoter. Den smagte godt.

“Nu tror jeg, det er bedst, hvis vi kommer tilbage til vores familier igen,” sagde Malik.

"Mig følg," sagde Egon, og alle tre egerne sprang igen fra træ til træ, til de var tilbage ved spejderhytten. De hoppede ned på jorden.

"Øjnene luk," sagde Egon, og det kildede igen i kroppen. Da Malik og Ella åbnede øjnene, var de blevet til børn igen.

"Tusind tak for en sjov tur til egermland," sagde Ella.

"Tak selv," sagde Egon og sprang væk mellem træerne.

Børnene løb tilbage til deres familier.

"Egerne til om tryllet været har vi," fortalte Ella.

"Haler lange havde vi," sagde Malik. "Sjovt var det."

"Hvordan er det, I snakker?" spurgte Ellas mor forvirret.

Så grinede børnene og fortalte på menneskesprog, at de havde været tryllet om til egerne og havde været på besøg i en rigtig egerneude.

Det var altid sjovt at være til familiespejder, men denne søndag havde været den sjoveste af dem alle.